

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ZIEMIA RADOMSKA 672-13

Karty „Grosik” dla związkowców NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

W Regionie Ziemia Radomska rusza program związkowych kart rabatowych „Grosik”.

Wielu spośród związkowców to ludzie o niskich dochodach. Dzięki programowi „Grosik” będą mogli zrobić zakupy, na które wydadzą mniej pieniędzy. **Karta magnetyczna, którą otrzymają, upoważnia do stałych rabatów na różnego rodzaju towary i usługi, w określonych sklepach i firmach.** W regionach, gdzie wcześniej rozpoczęto realizację programu Grosik udało się wynegocjować zniżki w wysokości nawet kilkudziesięciu procent.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska właśnie rozpoczyna realizację programu Grosik. Każdy ze związkowców, zarówno pracujący, jak i emeryt czy bezrobotny, za pośrednictwem swojej macierzystej organizacji otrzyma imienną kartę magnetyczną. Dzięki niej będzie mógł uzyskać kilku lub nawet kilkunastoprocentowy rabat na towary i usługi w wybranych sklepach, punktach usługowych, aptekach, stacjach benzynowych itp. Punkty, z którymi zostanie podpisana umowa o współpracy, zostaną oznaczone specjalnymi nalepkami z logo programu. Związkowcy sami będą mogli wskazać, w których sklepach chętnie robiliby tańsze zakupy. W skali miesiąca będzie można liczyć nawet na kilkusetzłotowe oszczędności.

Aby otrzymać kartę rabatową Grosik, komisje zakładowe NSZZ „Solidarność” powinny jak najszybciej przystąpić do kompletowania baz danych swoich członków oraz przygotować stosowną dokumentację. **Więcej informacji na ten temat oraz niezbędne druki deklaracji przystąpienia osoby do „Grosika” otrzymać można w sekretariacie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.**

Program Grosik jest autorskim programem Działu Rozwoju Związku Regionu Podbeskidzie, skierowanym do wszystkich członków NSZZ „Solidarność”. Podobne programy wdrożyły związki zawodowe w większości krajów Unii Europejskiej.

W celu koordynowania prac związanych z wdrażaniem, rozwijaniem i promowaniem programu Grosik została powołana SOL-KARTA Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, przy ul. Targ Drzewny 3/7, w której sto procent udziałów ma Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.

TWOJA KARTA

GROSIK

Jan Kowalski

nr karty: 000

Przewodniczący Zarządu Regionu odznaczony medalem „Pro Memoria”

Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz został odznaczony medalem „Pro memoria”. Wręczenie odbyło się w trakcie spotkania opłatkowego, które odbyło się 19 grudnia 2007 r. w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu.

O przyznanie medalu wnioskował Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej o/Radom. Oprócz przewodniczącego ZR medal otrzy

(cd. na str. 2)

Przewodniczący Zarządu Zegionu odznaczony medalem „Pro Memoria”

(cd. ze str. 1)

mali m.in.: bp. Zygmunt Zimowski, bp. Edward Materski, o. Hubert Czuma, ks. Stanisław Sikorski oraz Leon Etwert.

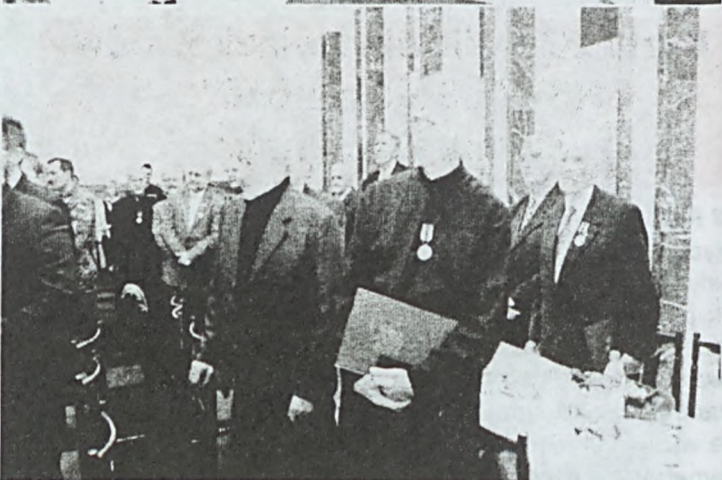
Medal Pro Memoria, to polskie odznaczenie cywilne, przyznawane przez Kierownika Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Medal „Pro Memoria” został ustanowiony przez Kierownika Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych 25 stycznia 2005 roku, za wybitne zasługi w utrwalaniu pamięci o ludziach i czynach w walce o niepodległość Polski podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu. Uchonorowani mogą być uczestnicy walk na wszystkich frontach oraz osoby fizyczne i prawne szczególnie zasłużone w utrwalaniu pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu.

Odznaka ma kształt krążka. Na awersie na tle rozdartych krat umieszczony jest orzeł z drzewca sztandaru wojskowego

siedzący na obnażonej szablach skrzyżowanej z drutem kolczastym. Na rewersie znajduje się w otoku napis: Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, a pośrodku napis: PRO MEMORIA nad skrzyżowanymi gałązkami dębiny i wawrzynu oraz datą: 8 maja 2005 (60. rocznica zakończenia II wojny). Odznaka została zaprojektowana przez artystów-medalierów Roussane i Andrzeja Nowakowskich.

Odznaka zawieszona jest na wstążce w kolorach granatowym, amarantowym i czarnym, nawiązujących do wstążek Orderu Virtuti Militari, Krzyża Walecznych i Krzyża Zasługi z Mieczami.

OPLATEK TK EMERYTÓW I RENCISTÓW

9 stycznia 2008 r. w siedzibie ZR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska odbyło się spotkanie opłatkowe zorganizowane przez Terenową Komisję Emerytów i Rencistów przy Zarządzie Regionu.

W spotkaniu wzięli udział także o. Hubert Czuma, posłanka Marzena Wróbel, wiceprzewodniczący ZR Zbigniew Dziubasik.

Szkolenie skarbników Organizacji Związkowych

7.12.2007

W szkoleniu, prowadzonym przez skarbnika ZR Zbigniewa Dziubasiaka, uczestniczyli związkowcy z Organizacji Zakładowych NSZZ „Solidarność” w PZU S.A. Radom, Real Radom, Rolmleczu Radom, Urzędzie Miejskiego w Radomiu, MK przy Zarządzie Regionu, Zakładzie Produkcji Specjalnej w Pionkach.

Tematem spotkania były zasady prowadzenia księgowości OZ, naliczania i odprowadzania składek związkowych, dokumentacji finansowej OZ dla urzędów skarbowych.

Spotkanie opłatkowe w Zarządzie Regionu

21.12.2007

W spotkaniu uczestniczyli członkowie i sympatycy Związku oraz zaproszeni goście: bp Zygmunt Zimowski, Ordynariusz Diecezji Radomskiej; bp senior Edward Materski; Andrzej Kosztowniak, Prezydent m. Radomia; Dariusz Wójcik, Przewodniczący Rady Miejskiej m. Radomia; posłanka Marzena Wróbel (PiS); Marek Szary, wicedyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych; Komendant Miejski Policji insp. Andrzej Chaniecki; Tomasz Świtka, przewodniczący NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych; duszpasterze Ludzi Pracy - o. Hubert Czuma SJ i ks. Stanisław Sikorski oraz przedstawiciele samorządów lokalnych, organizacji patriotycznych.

- Cieszy mnie, że co roku spotykamy się wciąż tutaj i ciągle jest tyle osób, które chcą działać dla wspólnego dobra w myśl przesłania apostoła św. Pawła – mówił bp Zygmunt Zimowski. – Najtrudniej bowiem jest oprócz swego brzemienia trosk, biedy czy wykluczenia społecznego nieść jeszcze cudze. Trudno mówić o wszystkich cennych inicjatywach Związku. Wypełniałście i wypełnianie słowa świętego Pawła: jedni drugich brzemiona noście, nie bądźcie sobie w niczym dłużni, poza wzajemną miłością. Ponadto potrzebna jest dziś nowa wyobraźnia miłosierdzia, której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliżnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim, tak aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr. Miano „Solidarność” zobowiązuje.

Po modlitwie i odśpiewaniu kolęd zebrani dzielili się opłatkiem.

W trakcie spotkania Edyta Wójcik, dyrektor Delegatury w Radomiu Kuratorium Oświaty w Warszawie, wręczyła Zdzisławowi Maszkiewiczowi, przewodniczącemu Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, Medal Komisji Edukacji Narodowej w uznaniu jego zasług dla edukacji w regionie.

Hiszpanie pomogą pozyskiwać fundusze z UE

11.12.2007

O pozyskiwaniu funduszy z Unii Europejskiej na działalność związaną ze szkoleniami związkowymi oraz przekwalifikowaniem i pomocą w znalezieniu pracy dla bezrobotnych członków „Solidarności” rozmawiali z członkami Zarządu Regionu Emilo Vega i Małgorzata Dobrowolska z firmy Coordinadora de Formacion.

W spotkaniu uczestniczyła również posłanka Marzena Wróbel.

Goście przekazali zebranym informacje na temat programów unijnych związanych ze szkoleniami oraz rodzajów kursów prowadzonych w ich ramach (językowe, zawodowe, przystosowawcze, adaptacyjne).

XXXXXX

Obchody 27. rocznicy ogłoszenia stanu wojennego

13.12.2007 r.

13 grudnia 2007 r., punktualnie o godzinie 12.00, delegacja Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska w składzie - Zbigniew Dziubasik, Krzysztof Kośła, Jerzy Krzysztof Kaczkowski, Bronisław Szczepaniak - złożyła kwiaty pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca'76.

Kwiaty pod pomnikiem złożyli również parlamentarzyści Ziemi Radomskiej - posłanka Marzena Wróbel (PiS) i senator Wojciech Skurkiewicz (PiS).

Pielgrzymka do Watykanu

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że organizowana jest III Pielgrzymka do grobu Ojca Św. Jana Pawła II. W związku z dużym zainteresowaniem pielgrzymką w latach poprzednich chętni proszeni są w tym roku o wcześniejszy kontakt z koordynatorem pielgrzymki **Jerzym K. Kaczkowskim, tel. 0483623804**. Zgodnie z zapowiedziami dziś prezentujemy dwie kolejne propozycje programowe pielgrzymki.

WERSJA 2

TERMIN : 30.03.2008 - 04.04.2008 r.

CENA : 930 zł

ŚWIADCZENIA

- przejazd autokarem klasy lux (klimatyzacja, WC, barek, video)
- 3 noclegi w hotelach - pokoje 2,3, 4 osobowe z łazienką (2 noclegi pod Rzymem, 1 nocleg k/Padwy)
- 1 nocleg - Hotel - Znojmo
- wyżywienie : 4 śniadania, 4 obiadokolacje
- ubezpieczenie NNW i KL „Warta”
- opieka pilota - przewodnika
- podatek VAT

I DZIEŃ - 30.03.2008 r.

Godz. 7.00 - zbiórka grupy , wyjazd z Radomia.

Godz.20.00- przyjazd do Hotelu w Znojmie, zakwaterowanie

Godz. 20.30 – obiadokolacja, nocleg

II DZIEŃ - 31.03.2008 r.

Godz. 8.00 - śniadanie

Godz. 9.00 -wyjazd ze Znojna

Godz.15.00- przyjazd do Werony, zwiedzanie: rzymska Arena, Piazza dei Signori, dom Julii, kościół Sant Anastasia, katedra.

Przejazd do Padwy, zwiedzanie: ruin rzymskiego amfiteatru, romańsko-gotycka bazylika św. Antoniego z bogatym wyposażeniem wnętrza (m. in. renesansowy grób św. Antoniego), przed bazyliką słynny posąg Gattamelaty dłuta Donatella (1447), kaplica degli Scroveni (XIV w.) z freskami Giotto, uniwersytet.Godz.21.00 - przyjazd na nocleg k/Padwy, zakwaterowanie, obiadokolacja, nocleg.

III DZIEŃ - 01.04.2008 r.

Godz.08.00 - śniadanie. Wyjazd do Rzymu.

Godz.14.00 – planowany przyjazd do Rzymu, zwiedzanie: Koloseum, Forum Romanum, Panteon, Kapitol, Fontanna di Trevi, Bazylika św. Jana na Lateranie, Bazylika św. Marii Magiore, Plac Wenecki .

Przejazd do hotelu na obiadokolację i nocleg.

IV DZIEŃ - 02.04.2008 r.

Godz. 07.00 - śniadanie.

Godz.10.00 - udział we mszy św. na Placu Św. Piotra.

Godz.12.00 - Anioł Pański - wspólna modlitwa z papieżem Benedyktem XVI

Zwiedzanie Rzymu: Kaplica Sykstyńska ze słynnymi freskami Michała Anioła, wizyta w Bazylice św. Piotra. Przejazd do Monte Cassino. Zwiedzanie cmentarza żołnierzy polskich i opactwa Benedyktynów.

Przejazd do hotelu na obiadokolację i nocleg

V DZIEŃ - 03.04.2008 r.

Godz. 07.00 - śniadanie

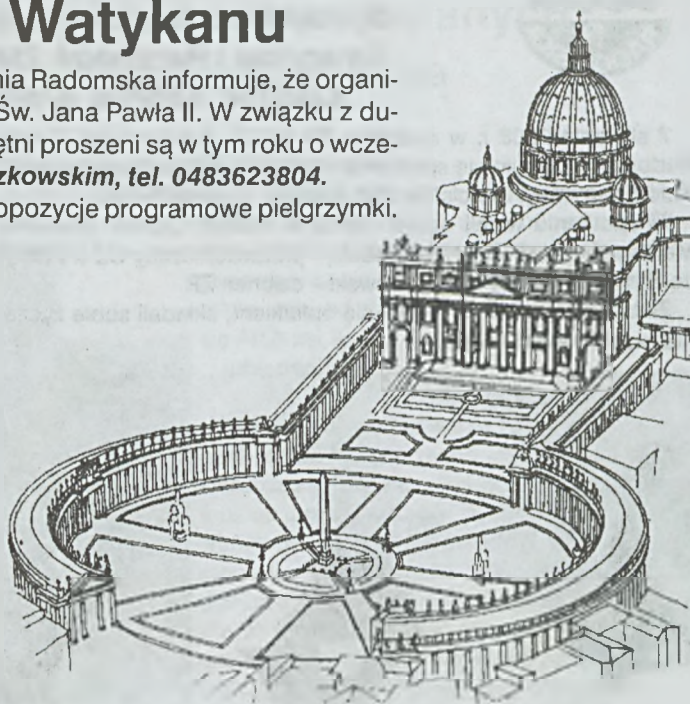
Godz.08.00 - wyjazd z Rzymu do Florencji, zwiedzanie: kościół Santa Croce, Piazza della Signorii, Ponte Vecchio.

Wyjazd w kierunku Polski. Po trasie zwiedzanie Bratysławy.

VI DZIEŃ - 04.04.2008 r.

Godz. 21.00 - planowany powrót do Radomia

UWAGA! Bilety wstępu do zwiedzanych obiektów płatne we własnym zakresie – ok. 45 euro - cena jednakowa dla wersji 2 i 3.

WERSJA 3

TERMIN : 30.03.2008 - 04.04.2008 r.

CENA : 900 zł

ŚWIADCZENIA - patrz wersja 2

I DZIEŃ - 30.03.2008 r.

Godz. 7.00 - zbiórka grupy , wyjazd z Radomia.

Godz.20.00- przyjazd do Hotelu w Znojmie, zakwaterowanie

Godz. 20.30 – obiadokolacja, nocleg

II DZIEŃ - 31.03.2008 r.

Godz. 8.00 - śniadanie

Godz. 9.00 -wyjazd ze Znojna

Godz.15.00- przyjazd do Werony, zwiedzanie: patrz wersja 2.

Przejazd do Padwy: zwiedzanie - patrz wersja 2.

Godz.21.00 - przyjazd na nocleg k/Padwy, zakwaterowanie, obiadokolacja, nocleg.

III DZIEŃ - 01.04.2008 r.

Godz.08.00 - śniadanie. Wyjazd do Rzymu.

Godz.14.00 – planowany przyjazd do Rzymu, zwiedzanie: patrz wersja 2.

Przejazd do hotelu na obiadokolację i nocleg.

IV DZIEŃ - 02.04.2008 r.

Godz. 07.00 - śniadanie.

Godz.10.00 - udział we mszy św. na Placu Św. Piotra.

Godz.12.00 - Anioł Pański - wspólna modlitwa z papieżem Benedyktem XVI.

Zwiedzanie Rzymu: patrz wersja 2.

Przejazd do Monte Cassino. Zwiedzanie cmentarza żołnierzy polskich i opactwa Benedyktynów.

Przejazd do hotelu na obiadokolację i nocleg

V DZIEŃ - 03.04.2008 r.

Godz. 07.00 - śniadanie.

Godz. 9.00 - wyjazd z Rzymu do Loreto; zwiedzanie: sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej ze św. Domkiem Zwiastowania i kaplicami.

Przejazd do Republiki San Marino. Spacer szlakiem turystycznym wśród średniowiecznych zabudowań. zakupy w sklepach bezcłowych. Wyjazd do Polski.

VI DZIEŃ - 04.04.2008 r.

Godz. 21.00 - planowany powrót do Radomia

Spotkanie opłatkowe Koła Emerytów i Rencistów ZM „Łucznik”/Fabryki Broni

7 stycznia 2008 r. w siedzibie ZR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska odbyło się spotkanie opłatkowe zorganizowane przez Koło Emerytów i Rencistów ZM „Łucznik”/Fabryki Broni.

W spotkaniu wzięli udział także o. Hubert Czuma, posłanka Marzena Wróbel, Zbigniew Cebula – przewodniczący OZ w Fabryce Broni oraz Jerzy K. Kaczkowski – członek ZR.

Związkowcy emeryci łamali się opłatkiem, składali sobie życzenia oraz śpiewali kolędy.

Odszkodowania dla osób represjonowanych za działalność niepodległościową

Pod koniec 2007 roku weszła w życie ustawa o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych

Inicjatywa ws. tej ustawy wyszła od Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Projekt ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa Państwa Polskiego autorstwa Marzeny Wróbel, poseł ziemli radomskiej, na forum Sejmu trafił pierwszy raz już w połowie kwietnia 2006 r.

Głównym założeniem ustawy było rozszerzenie zakresu osób objętych jej działaniem na osoby prowadzące działalność opozycyjną w latach 1957–1989, a więc osoby represjonowane po Radomskim Czerwcu'76 i np. w stanie wojennym. Nowelizacja weszła już w życie i osoby poszkodowane mogą składać stosowne wnioski do sądów.

W poprzednim stanie prawnym uznaniu za nieważne w trybie przepisów ustawy podlegały wszystkie orzeczenia wydane w latach 1944–1956 przez organy sądowe i pozasądowe, jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczenie wydano z powodu takiej działalności, jak również orzeczenia wydane za opór przeciwko kolektywizacji wsi i obowiązkowym dostawom. Orzeczenia wydane za działalność opozycyjną po 1956 r. mogły być obecnie zmienione wyłącznie w wyniku wznowienia postępowania albo kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich. Jeżeli w stosunku do tych orzeczeń nie wniesiono w latach 90. nadzwyczajnych środków zaskarżenia, pozostały one prawomocne. Uchylenie zaś prawomocnego orzeczenia jest podstawowym warunkiem otrzymania odszkodowania za niesłuszne skazanie. Dodatkowo nie było podstawy prawnej do żądania odszkodowań za szkody wyrządzone decyzjami o internowaniu wydanymi na podstawie dekretu o stanie wojennym.

Ponadto znowelizowana ustawa przyznała uprawnienie do odszkodowania i zadośćuczynienia osobom, które w wyniku działań funkcjonariuszy państwa komunistycznego podjętych w związku z pozbawieniem wolności za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego albo podczas tłumienia manifestacji doznały średniego albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Roszczenia te przyznano także małżonkom osób, które poniosły śmierć w wyniku wyżej wymienionych działań.

Na podstawie danych Instytutu Pamięci Narodowej szacunkowo można przyjąć, że z projektu skorzysta około 30000 osób skazanych i 9732 osób internowanych.

Posel Marzena Wróbel (PiS) Informacja

Dotycząca ustawy z dnia 23. 02.1991 o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Nowelizacja ustawy z dnia 19.09.2007 (Dz. U. nr 191 poz. 1372 z 2007r.).

Nowelizacja weszła w życie 18.11.2007.

1. Zakres podmiotowy ustawy:

Art. 1 ust 1. Uznaje się za nieważne orzeczenia wydane przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy pozasądowe w okresie od rozpoczęcia ich działalności na ziemiach polskich, poczynając od 1 stycznia 1944 r. do 31. grudnia 1989 r., jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczenie wydano z powodu takiej działalności, jak również orzeczenia wydane za opór przeciwko kolektywizacji wsi oraz obowiązkowym dostawom.

(cd. na str. 7)

Odszkodowania dla osób represjonowanych za działalność niepodległościową

(cd. ze str.6)

(dotyczy orzeczeń sądowych i orzeczeń kolegiów do spraw wykroczeń)

Art. 8 ust. 1. Osobie, wobec której stwierdzono nieważność orzeczenia albo wydano decyzję o internowaniu w związku z wprowadzeniem w dniu 13 grudnia 1981 r. w Polsce stanu wojennego, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłe z wykonania orzeczenia albo decyzji. W razie śmierci tej osoby uprawnienie to przechodzi na małżonka, dzieci i rodziców.

Art. 4. Stwierdzeniu nieważności orzeczenia nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zastosowanie amnestii lub abolicji, zatarcie skazania, akt łaski, przedawnienie, zadośćuczynienie, śmierć osoby represjonowanej, której orzeczenie kary dotyczy, zawieszenie postępowania lub jego umorzenie z innych powodów niż te, o których mowa w art. 17§ 1 pkt 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego.

2. Kto może występować z wnioskiem o unieważnienie orzeczenia.

Art. 3 ust.1 Stwierdzenie nieważności orzeczenia następuje na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich, Ministra Sprawiedliwości, prokuratora, osoby represjonowanej, osoby uprawnionej do składania na jej korzyść środków odwoławczych, a w razie śmierci, nieobecności w kraju lub choroby psychicznej osoby represjonowanej, także jego krewnego w linii prostej, przysposabiającego lub przysposobionego, rodzeństwa oraz małżonka; jak również organizacji zrzeszającej osoby represjonowane za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

3. Kto stwierdza nieważność orzeczenia.

Art. 2 ust. 2. Miejscowo właściwy do stwierdzenia nieważności jest sąd okręgowy albo wojskowy sąd okręgowy, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami w dniu wejścia w życie ustawy właściwy do rozpoznania sprawy o czyn będący przedmiotem tego orzeczenia jest sąd wojskowy. Stwierdzenie nieważności orzeczenia uznaje się za równoznaczne z uniewinnieniem.

Art. 2 ust. 3 Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej sądu według przepisu ust. 2, sprawę rozpoznaje odpowiednio Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie lub Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie.

4. Procedura i terminy.

Osoby internowane. Art. 8 ust 2 pkt 2c

Składają wniosek do sądu okręgowego w terminie roku od wejścia w życie ustawy z dnia 19.09.2007, która weszła w życie 18.11.2007.

Osoby, wobec których wydano orzeczenie sądowe lub pozasądowe (kolegia do spraw wykroczeń)

I etap postępowania:

Wystąpienie do sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego z wnioskiem o unieważnienie orzeczenia.

Art. 2 ust. 1. Nieważność orzeczenia stwierdza sąd okręgowy albo wojskowy sąd okręgowy, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami w dniu wejścia w życie ustawy właściwy do rozpoznania sprawy o czyn będący przedmiotem tego orzeczenia jest sąd wojskowy. Stwierdzenie nieważności orzeczenia uznaje się za równoznaczne z uniewinnieniem.

II etap – po unieważnieniu orzeczenia

Żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia należy zgłaszać w sądzie okręgowym lub wojskowym sądzie okręgowym, który wydał postanowienie o stwierdzeniu nieważności orzeczenia w terminie roku od daty jego uprawomocnienia się Art.8 ust 2.

Inne osoby

Art. 11 ust.1 Przepisy art. 8 – 10 mają odpowiednie zastosowanie również wobec osób, co do których zachodzą przesłanki do stwierdzenia nieważności orzeczenia, jeżeli oskarżonego uniewinniono lub postępowanie umorzono z powodów, o których mowa w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 Kodeksu Postępowania Karnego, i nie zostało prawomocnie zasądzone odszkodowanie i zadośćuczynienie, a osoby te były zatrzymane lub tymczasowo aresztowane. Roszczenia o odszkodowanie i zadośćuczynienie nie przedawniają się.

Dodatkowe informacje

Maksymalna wysokość odszkodowania wynosi 25 tysięcy złotych. Art 8 ust 1 pkt 1a

Dziedziczenie roszczeń dotyczy małżonka, dzieci i rodziców. Art. 8 ust 1

Ustawa nie dotyczy osób wymienionych w Art. 8 ust 5. tzn. „...osób, których działalność, w okresie będącym podstawą stwierdzenia nieważności orzeczenia albo uznania za nieważne decyzji określonej w ust. 1,

stanowiła zaprzeczenie działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Od Redakcji: Formularze wniosków można pobrać w Biurze Poselskim pos. Marzeny Wróbel, które mieści się w siedzibie ZR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, II piętro.

Posłanka Marzena Wróbel

Z PRAC KK

Stanowisko KK nr 15/07 ws. wieku emerytalnego kobiet

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” uważa, że wiek emerytalny kobiet powinien być utrzymany na dotychczasowym poziomie.

Właściwym - zdaniem KK - rozwiązaniem jest zachowanie dotychczasowego wieku emerytalnego i prawo ubezpieczonej osoby do samodzielnego podjęcia decyzji, czy po osiągnięciu wieku uprawniającego do przejścia na emeryturę chce kontynuować pracę. Samo osiągnięcie wieku emerytalnego nie może być podstawą do zwolnienia z pracy. Wysokość świadczenia emerytalnego kobiet będzie niższa niż świadczenie mężczyzn. Jednak rozwiązania tego problemu nie można zawęzić wyłącznie do kwestii wieku pomijając pozostałe czynniki wynikające z sytuacji kobiet na rynku pracy. Od momentu wprowadzenia zmian w systemie emerytalnym NSZZ „Solidarność” domaga się, aby w pracach nad systemem zabezpieczeń społecznych brany był pod uwagę wpływ godzenia życia zawodowego i rodzinnego na sytuację zawodową, a w efekcie emerytalną kobiet. Szczególnie istotne jest powiązanie składki ZUS odprowadzanej w czasie urlopu wychowawczego z wysokością przeciętnego wynagrodzenia.

KK NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę na fakt, iż wszelkie zmiany w systemie zabezpieczeń społecznych powinny być wprowadzane w oparciu o szeroki konsensus społeczny i winny być bezwzględnie przedmiotem uzgodnień na etapie powstawania ich założeń.

Uwaga: w tym roku Rady Pracowników również u małych przedsiębiorców

Ustawa z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji wprowadziła instytucję rady pracowników. Jest to wynik dostosowywania naszego prawa do wymogów unijnych. Ustawodawca istotnie obniżył próg umożliwiający tworzenie rady. Dotychczas przepisy wymagały zatrudniania co najmniej 100 pracowników, a od 24 marca 2008 r. ustawę stosuje się również do pracodawców zatrudniających co najmniej 50 pracowników.

Sposób powołania rady pracowników:

- Jeżeli w przedsiębiorstwie działa tylko jedna reprezentatywna organizacja związkowa, to wówczas w jej gestii jest wskazanie członków rady, jej powołanie i powiadomienie o tym fakcie pracodawcy.

- Jeżeli w przedsiębiorstwie działa więcej reprezentatywnych organizacji, powinny one zawrzeć stosowne porozumienie, w którym określą zasady i tryb wyboru rady. W przypadku, gdyby nie udało im się dojść do konsensusu, w ciągu 30 dni od dnia rozpoczęcia rozmów, powinny poinformować o tym fakcie pracodawcę. Wtedy on zobowiązany do współpracy z organizacjami związkowymi, przeprowadzi wybory do rady.

- W przedsiębiorstwach, w których nie działają reprezentatywne organizacje związkowe, wybory organizuje pracodawca. Kandydatów do rady wskazują pracownicy. Jednak, aby kandydatura była wiążąca dany pracownik musi uzyskać poparcie co najmniej 10 pracowników (jeżeli przedsiębiorstwo zatrudnia do 100 pracowników) lub 20 pracowników (jeżeli zatrudnienie wynosi więcej niż 100 osób). Na pracodawcy spoczywa obowiązek poinformowania pracowników o możliwości utworzenia rady. Należy jednak podkreślić, iż będzie on zobowiązany do zorganizowania wyborów tylko wtedy, gdy co najmniej 10 procent pracowników pisemnie wyrazi wolę powołania rady.

Informowanie i konsultacje

Rada pracowników w swoim założeniu ma umożliwić pracownikom pośrednie uczestniczenie w funkcjonowaniu zakładu pracy. Ustawodawca nakłada na pracodawcę obowiązek informowania i prowadzenia dialogu z przedstawicielami załogi pracowniczej.

Informowanie dotyczy przede wszystkim przekazywania przez pracodawcę danych dotyczących sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa. Uzyskane informacje mają umożliwić radzie zapoznanie się i zbadanie zagadnień istotnych dla pracowników, jak również merytorycznego przygotowania się do konsultacji.

Przez konsultowanie należy rozumieć wymianę poglądów oraz podjęcie dialogu między pracodawcą a radą pracowników.

Podróż służbowa/ Delegacje cz. I

Podróżą służbową jest wykonywanie na polecenie pracodawcy zadania służbowego poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub poza stałym miejscem pracy (art. 77 Kodeksu pracy). Pracodawca nie może delegować poza stałe miejsce pracy pracownika w ciąży oraz pracownika i pracowników opiekujących się dzieckiem do lat 4, chyba, że uzyska ich zgodę.

Polecenie podróży służbowej, powinno mieć formę pisemną (dla celów dowodowych) i określać miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży, miejsce i cel oraz czas trwania podróży, jak również środek lokomocji, jakim pracownik ma podróżować.

W przypadku niektórych zawodów takich jak np. przedstawiciele handlowi miejsce pracy może mieć charakter zmienny. Dla takiego pracownika podróżą służbową będzie polecenie wykonania zadania poza obszarem ustalonym jako miejsce wykonywania pracy.

Gdy miejsce stałej pracy nie jest związane z siedzibą pracodawcy powinno być wyraźnie określone w umowie o pracę.

Kwestię delegacji służbowych regulują:

1. rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej z dnia 19 grudnia 2002r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2002 r.);

2. rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2002r.).

Przepisy tych aktów mają także zastosowanie do pracowników, w stosunku do których nie uregulowano odmiennie tych kwestii w układzie zbiorowym pracy lub regulaminie pracy. Warto przypomnieć, że przepisy zakładowe nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej niższej niż przewidziana w przepisach powszechnie obowiązujących, natomiast pracodawca może rozszerzyć należności określone w przepisach dotyczących pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej.

Pracodawca, który zatrudnia mniej niż 20 pracowników może uregulować kwestie związane z podróżami służbowymi w umowach o pracę.

Jeżeli pracodawca nie ureguje zagadnień związanych ze zwrotem pracownikom kosztów podróży wiążące są dla niego przepisy powszechnie obowiązujące.

(dokończenie w kolejnym numerze „Biuletynu”)

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net strona www: www.solidarnosc.radom.net

telefony:

przew. Zdzisław Maszkiewicz - 0483634349
wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 0483623804
wiceprzew. Zbigniew Dziubasik - 0483623643
sekretariat ZR - 0483623804 tel./fax
Zespół ZR ds. prawa pracy i rozwoju związku (d. Interwencji)
- 0483625161

Oddział ZR TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5
- szef oddziału: Wojciech Dziółko tel.: 0483780260

Oddział ZR TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2
- szef oddziału: Czesław Stefański tel.: 0486174656

Oddział ZR TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a - szef oddziału: Jan Skowroński

Oddział ZR TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 - szef oddziału: Tadeusz Wach

Oddział ZR TTK Białobrzegi

26-800 Białobrzegi Plac Zygmunta Starego 9
- szef oddziału: Stanisław Żupiński tel.: 0691701828

Oddział ZR TTK Pionki

26-620 Pionki ul. Sienkiewicza 40
- szef oddziału: Zdzisław Maszkiewicz tel. 0483848280

Oddział ZR TTK Grójec

05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - SDK
- szef oddziału: Artur Moskal tel.: 0603120573

Numer 672 zamknięto 10.01.2008

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542

672

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, tkt i skład: Paweł Podlipniak (pph)
egzemplarz bezpłatny

672